

Diversitate sau diversiune

Nu există progres fără „ciocniri”, fără dialog, fără — hai să zicem — dialectică. Și orice s-ar spune, înaintare în „consens” nu există. Și nici în ceea ce se tot vehiculează de-o vreme: avem libertate? Avem! Dar ce e libertatea pentru unii? Dacă această valoare supremă nu este pusă în relație directă cu responsabilitatea — etică, deci — e o nonvaloare. Sint liber să ucid? Da! E bine? Nu! Atunci?

Aici apare confuzia între politic și etică.

Dar să nu ne îndepărtăm de subiect.

În societatea românească actuală, fiecare face ce vrea, prevalându-se de niște concepte-valori — Libertate, Democrație, Adevăr. Confundându-le. Una — politică, alta — etică, sau juridică.

Vorba franțuzului — axiologic vorbind — hai să ne definim termenii.

Și iarăși ne întrebăm: dacă diversitatea există, și trebuie să existe, cine incită la diversiune? Cine o întreține? De ce? Pentru cine?

Să dăm doar un exemplu: opoziția este, firește, împotriva partidului de guvernământ — poziție politică, nu? Dar opoziția din sinul opoziției? Dar opoziția din sinul partidului de guvernământ? Dar „contrele” între sindicate?

Deci, domnilor, diversitate sau diversiune?

Traian SUCIU

Capcana „profesionalismului”

Altă capcană întinsă subtil de F.S.N. biete noastre experiențe politice, a fost cea susținută, sus și tare, de sloganurile „competenței” și „profesionalismului”. Nimic de zis, acestea sînt esențiale pentru orice început de drum. Numai că ele au avut caracterul unui gen de „propunerii” veroase, de tip mafiot, în care, pentru profesionalism, trebuia ca un popor să dea uitării cam... 50 de ani. Ceva de genul: „Haideti fraților să uităm de orori și sărăcie, nomenclatură și securitate. Le dăm, pe toate, pe competență”. Nu de alta, dar ei, cei ce au pus mina pe putere, veneau dintr-un asemenea trecut. Toată zarva stîrnită de „Punctul 8 al Proclamației de la Timișoara” a avut rostul de a demonstra că pentru acest moment istoric, profesionalismul nu e suficient pentru a justifica și accepta.

Acuma, după un an și jumătate de „înalță calificare” prezidențială, guvernamentală, parlamentară și locală, realizăm că aceasta a fost laolaltă cu profesionalismul, admirabilă și sublimă, lipsind cu desăvîrșire.

O asemenea perspectivă planează asupra tuturor palierelor societății. Inclusive asupra presei. Des invocatul profesionalism este perfect aplicabil ziarelor din Occident, unde, publicul cititor ce are în spate cîteva sute de ani de educație democratică, rămîne capabil

să descifreze evenimentele relativ aproape de sensul lor real.

În România însă, supremul țel pe care un ziar și-l poate asuma e acela de a proceda la o hermeneutică a fenomenelor politice și sociale. Adică o descifrare a sensului acestora, o decodificare a hățișurilor politice, intenționat încurcate de putere și instrumentele sale. Presa rămîne una din modalitățile de terapeutică a mentalității bolnave de la care ne resimțim, fiind importantă din perspectiva creerii societății civile. După ce țara va avea așa ceva, va fi și în posesia unor instituții sănătoase. Deci a unei politici făcute competent și profesional.

Pînă atunci însă, ziaristica nu poate să stea decît de o parte sau alta a baricadelor momentului. Acesta e poate blestemul acestui timp. Însă a fi la mijloc, deci nicăieri, înseamnă a primi „mița” aruncată de putere. După cum apolitismul și neimplicarea au servit cel mai bine actualilor potențai, tot așa, „profesionalismul”, nu-i altceva decît o capcană perfidă ce reduce la tăcere, foarte diplomatic, puținele voci ce mai strigă în pustie. Cui folosește și asta, e inutil a ne mai întreba.

Lucian FILIP

U. J. C. C. - ul ȘI CENTRALIZAREA!

Sindicatul liber al Secției de Producție Industrie Mică — S.P.I. — U.J.C.C. Sibiu, constituit prin Sentința Civilă nr. 3152/06.10.90 a Judecătorei Sibiu, aducem în atenția opiniei publice, Direcției de Muncă și Ocrotiri Sociale a Județului Sibiu, organelor de procuratură și justiție, cazul nostru: 69 de lucrători, membri de sindicat, sînt în situația de a li se desfășura contractul de muncă și de a deveni șomeri, din motive artificiale și tendențios construite de Biroul Executiv al Uniunii Județene a Cooperăției de Consum Sibiu.

Secția de producție a industriei mici — S.P.I. Sibiu s-a înființat prin decizia nr. 91 din 28.06.1989, dată în baza aprobării prin anexa XIV/19 la Decretul nr. 330/1987 și este o unitate fără personalitate juridică, cu evidență contabilă pînă la nivel de balanță și cont separat la bancă.

De la înființare și pînă în prezent, S.P.I. Sibiu s-a dezvoltat continuu, ajungînd să-și tripleze patrimoniul în doi ani de funcționare; în 1990 crește față de anul 1989 cu 113 la sută obținînd o rată a rentabilității de 22,8 la sută, iar în trimestrul I 1991 crește față de 1990 cu 135,5 la sută avînd o rată a rentabilității de 15,65 la sută, toate acestea, în condițiile crizei economice și cînd, în aceeași perioadă de timp, Sectorul de producție și prestări al Cooperăției de Consum sibiene înregistrează o cădere vertiginosă, ajungînd la sub 25 la sută din capacitatea pe care a avut-o la sfîrșitul anului 1989.

Realizările noastre economice, spectaculoase în contextul căderii sectorului de producție prestări al Uniunii

la sub un sfert, imobilismul practicat de atîția ani, dezinteresul, incompetența ajunsă în sfîrșit, prin ceața schimbărilor revoluționare pe posturi de conducere și decizie, sau incompetența care, prin ace-

(continuare în pag. a III-a)

Un grup de sindicaliști
din cadrul sindicatului
S.P.I. Sibiu

Sibiul vechi

grafică de Iuliana FABRITIUS-DANCU

CUGETUL ZILEI:

„Nu ceda în fața răstăriei, ci mergi mai îndrăzneț împotriva, decît îți va îngădui soarta ta”.

VERGILIUS

Videoul și comunismul

La începutul apariției înregistrărilor video doar un mic număr de privilegiați se afla în posesia unor astfel de aparate iar circulația casetelor se făcea în cerc restrîns. În scurt timp însă el s-a răspîdit și în cercurile mai joase ale puterii, ca ulterior să ajungă și în posesia mafiei gestionare — securisto-bișnițarești care a trecut urgent la valorificarea copioasă a casetelor și aparatelor. Simultan cu atingerea acestui nivel s-a creat o întreagă infrastructură ce asigura copierea, traducerea și circulația filmelor. Ochiul puterii părea orb la toate acestea. La un moment dat chiar teatrele și instituțiile de cultură obligate la „autofinanțare” apela la video pentru a-și asigura precarele venituri. Nu a durat mult timp și puterea „a strîns șurubul”. Au urmat percheziții, confiscări, amenințări etc.

Oare acestea nu erau cumva efectul faptului că cei din mafia inițială simțeau că intră într-un declin al profiturilor? Încinăm că credem că da, de vreme ce vocile casetelor traduse erau mereu aceleași cîteva. Să fi fost atît de slabă atotputernicia și atotputernica securitate încît să nu-i fi cunoscut pe cei cîțiva care reproduceau dialogurile netitrate? Nu, desigur nu. Și atunci cum de au reușit să-și vadă liniștiți de treabă? La primele filme după 22 Decembrie și ulterior după mineria-

dă cînd Tv.R.(L.) nu avea aparate pentru titraj (?) am auzit pe postul național aceleași voci. Nu cumva aceste voci fără corp aveau și niște la fel de nevăzuți epoeți albaștri? Mai ales că în ultimii ani ai dictaturii majoritatea filmelor noi erau cu violență, cu arte marțiale sau de groază și puține sau aproape deloc filme artistice de înaltă ținută. (Țin minte că în vara anului 1986 unui prieten din Occident i s-au reținut la graniță două casete cu filme artistice dar i s-a permis aducerea în țară a unui film cu violență).

Videoul se pare că a fost folosit la vremea aceea ca mijloc de propagandă, mai ales că tot atunci se afirma peste tot că pentru a ajunge la „viitorul de aur al întregii omeniri” trebuia întărită disciplina de partid și mai ales munca de propagandă ideologică.

Și iată că propaganda video a dat rezultate neașteptate.

Probabil nici cel mai îndemnat regizor de filme de groază nu ar fi avut curajul (și bugetul) să realizeze scenele pe care le-am văzut și trăit noi în anul 1990 din iarnă pînă-n iarnă. Și nu este deloc exclus ca în scurt timp actuala putere regizorală să ne mai ofere cîteva „premiere” de acest gen.

Marius GHEORGHIU

Pilulă antipoluantă

Ziua în care mor peștii

Au trecut vreo 2500 de ani de cînd grecii, au debarcat pe țărmul vestic al „Neprimitorului Pont”, cu vădite intenții civilizatoare. După o grămadă inutilă de secole, în anul, de la nașterea lui Christos, 1991, drumurile pustiitei Histrii se întretaie cu cele ale combinatului chimic de la Năvodari, una din minunile ultimului tip de civilizație cunoscută de obiditul popor român.

Alături de combinatul chimic se află taberele de copii, mai încolo începe salba de perle a litoralului românesc, constelație întotdeauna însoțită...

„Aici Radio Vacanța...! Anunțăm ascultătorii că apa mării nu este otrăvită. Din cauza deversării unor cantități de fosfați și a apei reziduale de la combinatul chimic de la Năvodari, se produce periodic o dezvoltare bruscă a algelor care folosesc mai mult oxigen decît de obicei, ceea ce duce la asfixierea peștilor. Apa însă nu este otrăvită” (citată din memorie).

Valurile mării împing spre țărm trupurile peștilor morți. Bucăți de carne albă, burți despicate din care flutură la suprafață intestine, bariere de pești în putrefacție și iar-

bă de mare năclăioasă, duhoare de abator și miros de mare, copii nepăsători încălecați pe saltele de cauciuc, trupuri viguroase de adolescenți, „Cine astăzi se pozează / Pînă mîine se bronzează / Nu dați banii pe prostii / Luați clătite la copii”, oameni ce string peștii de pe mal...

Televiziunea română liberă. Actualități: „În ultima vreme au apărut în apa mării pești morți. Este un fenomen care se produce în fiecare an...”. Iertați memoria pentru lipsa de fidelitate a textului. Rămîne sensul și diferența de informații...

Fîntînile fără găleată din Dobrogea, coșurile înalte „pînă la Dumnezeu” ale combinatelor chimice din Oltenia, gunoaiile de la marginea fiecărei localități cu buni gospodari, mindele noastre orașe ardelen, imagini trecătoare, simple amintiri, acoperite de gunoaii.

„Agențiile de turism locale, naționale și internaționale vă invită să petreceți un concediu agreabil, la prețurile cele mai scăzute...”. Puterea mării de a-și arunca moartea din străfunduri, puterea noastră de a face haz de necaz. Pînă cînd?

P. B. MUNTEANU

„Strada Vopsitorilor nr. 13”

La prima vedere pare că avem de-a face cu un titlu de roman sau film polițist. Numărul casei, predestinat pentru o groază de ghinioane, a „abătut” într-adevăr asupra ei, tot felul de „rele”, ce fac din viața locatarilor un veritabil coșmar.

După spusele d-lui Fintînă Dumitru, venit la redacție și în numele celorlalți „ghinio-niști” ai imobilului, în casă plouă, zidurile sînt crăpate „că poți băga palma” (nici mai mult, nici mai puțin — n.n.), scurtcircuitul datorat apei sînt frecvente. În plus, umezeală, igrasie și mizerie. Dl. F. D. crede că o furtună ar prăpădi cu totul podul, aflat și el într-o stare deplorabilă.

Apelurile repetate făcute la cei responsabili, au fost pînă acum zadarnice. Toate ca toate, dar clădirea e declarată monument istoric. Și dacă îți bați joc de un trecut onorabil, ca individ sau colectivitate, în măsura în care ființa ta încorporează și acel trecut, îțiiei în zeflema prezentul și viitorul.

Mai departe dus cu gîndul, „alunecînd” peste condițiile de locuit din arhitectura citadină și ruptura interioară cu natura, îi dai dreptate lui Spengler ce remarcă faptul că, de cîteva sute bune de ani, omul a trecut de la perspectiva existențială de „șoim” la cea de „șobolan”. Nu mai știi bine, care e oul și care găina: cotloanele în care ne ascundem spre a ne duce e-

xistența mizeră, ne fac șobolani, sau, ne facem asemenea adăposturi pentru că tindem spre așa ceva. O mină de ajutor ne-a dat și regimul trecut, pentru care ipostaza ideală a cetățenilor, trebuia să fie aceea de... cloțani. Toate avînturile îngropate undeva în trecut și puținătatea de azi a viselor, dorințelor, ambițiilor duc la rozătorii.

Lucian FILIP

Avînd calități excepționale și bucurîndu-se de aprecieri unanime, un produs „sparge sfera comunului și tinde spre celebritate”.

La asemenea produse, alături de numele comun care le definește se asociază numele localității în care produsul a fost preparat mai întîi sau mai bine. Cînd spunem cristal de Murano, șuncă de Praga, salam de Sibiu, am prezentat și certificarea calității cristalului, șuncii sau salamului cu pricina.

La 11 iulie, dl. Adrian Severin declara în fața Senatului că dacă Legea privatizării nu va fi adoptată „tot efortul nostru de reformă se va dovedi inutil și fără finalitate”. Treceam peste exprimarea stîng-

Grevă la „Fierăria lui Iocan”

A cere azi politicii făcute în stradă o influență asupra zilei de mîine înseamnă a risca o crudă dezamăgire.

Omul de bine nu vrea „neam” să mai „facă politică”. Fire afară din cale de sensibilă nu va putea suporta umilinta recunoașterii propriei gafe de acum un an cînd a stampilat dintr-o „pornire” sinceră trandafirul și spinii săi.

„Fericirile mari sînt totdeauna de scurtă durată”. Nici a lui n-a ținut prea mult.

Își trădează dezamăgirea și dezorientarea, sînd frumos la o sfîntă coadă, printr-un ter-tip: „Nici nu mai știi dragă. Toți sînt la fel”. Asa să fie?!

Cum va fi ajuns la așa o concluzie? A „ridicat” opoziția la nivelul trandafirului sau invers? Mai multe nu vrea să spună. Se retrage într-o falsă neutralitate și trăiește de azi pe mîine.

Cu burta goală și moralul foarte ridicat va sta și mîine la aceeași coadă de unde va cumpăra, oarecum fericit, pînea neagră și tare (rămasă de la alegerile din mai) și va cugea în mod liber, democratic, original: „Bine că se găsește”. Dar nu mai vrea să „facă politică”.

Cine se frige o dată suflă și-n iaurt.

Natalia DROC

Ajutoare pentru sinistrați

Societatea „Favorit Transilvania” S.R.L., colectează ajutoare pentru sinistrați din Moldova la sediul său din Calea Dumbrăvii nr. 41 (fosta măcelărie) și asigură transportul gratuit altor instituții care au colectat asemenea ajutoare. Acestea vor fi distribuite personal sinistraților.

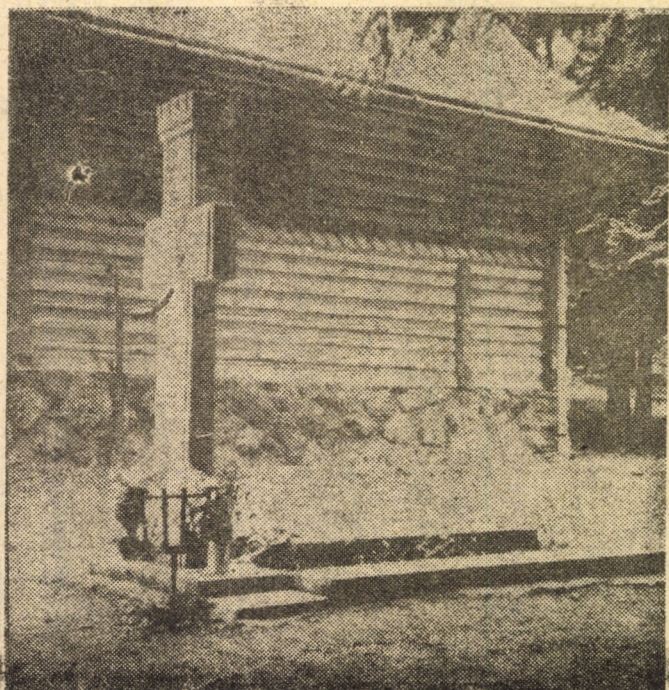
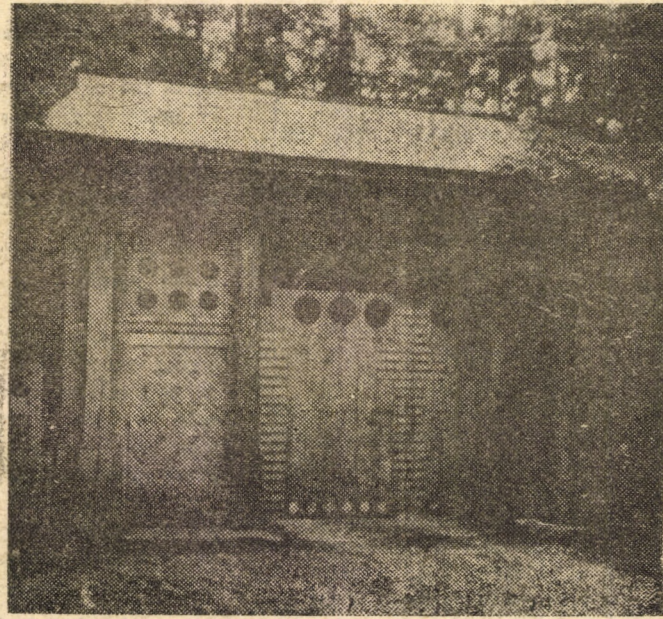
Program: 9—18, tel. 488 26.

Biserica schitului Păltiniș

Situată la intrarea în stațiunea climaterică Păltiniș, din Munții Cîmbului, la o altitudine de peste 1400 m, biserica cu hramul „Schimbarea la Față” este ctitorită de pururea pomenitul Nicolae Bălan, Mitropolit al Ardealului între anii 1920—1955.

Această biserică de lemn al cărei stil se armonizează cu brazii care se ridică spre înaltul cerului, este destinată ca lăcaș de zidire duhovnicească, constituind totodată o adevărată oază spirituală pentru toți credincioșii care-și poartă pașii pe aceste plaiuri de o rară frumusețe.

Foto: Iulian PREDA

GOGOASA DE SEVERIN

gace a distinsului nostru ministru — dacă efortul este inutil sigur că n-are nici o finalitate — și ne întrebăm doar, ce vrea dumnealui să spună prin „efortul nostru”. Adică efortul lui? Prietenul meu fără de partid a înțeles că ar fi vorba de efortul F.S.N.-ului și că efortul ar fi fost numai la aducerea din condei a Legii, că votarea se face oricum, fără nici un efort, mai ales că pînă la urmă am rămas cam între noi. Unii în sală, alții afară. Domnul Adrian Severin este de părere că „nu sîntem în fața unei crize parlamentare, ci că este mai degrabă un incident politic”. Să fim serioși; orice criză parlamentară este un incident politic. Asta e la mintea alegătorului de rînd. Ceea ce interesa era votarea Legii înainte de vacanța parlamentară, încheierea cu succes a caciălmalei nr. 2 (trebuie să recunoaștem că Legea funciară este caciălmăua nr. 1) și cîștigarea de timp pentru reglarea respirației în vederea unui nou efort: organizarea alegerilor locale. Multiplul nostru ministru recunoaște că „avem și un calendar politic ținînd de alegerile locale” dar nu ne spune dacă efortul aferent este tot „al nostru”. Și ne mai zice domnia sa una gogonată: „guvernul are credibilitate și chiar cîștigă în credibilitate”. L-am mai auzit noi pe dl. Adrian Severin dînd explicații incilcite unor situații clare și apoi certîndu-ne că nu pricepem, dar asta parcă întrece orice măsură.

Apreciată sau nu, gogoasa de Severin se servește caldă la taraba „Răzvan și Valeriu”, pe-nserat.

Mihai BRATU

U. J. C. C.-ul și centralizarea!

(Urmare din pag. 7)

eași ceață s-a menținut pe postul avut înainte (cu două excepții: biroul executiv este format din membrii vechiului B.O.B. al Uniunii județene), au condus la început, la reacții de minimalizare a rezultatelor secției, apoi când contrastul între continua dezvoltare a secției și continua cădere a sectorului de producție-prestări al Uniunii județene a devenit relevant și atâtea și atâtea scaune din Uniune nu și mai aveau justificarea ocupării lor, s-a hotărât ca Secția să se desființeze și să treacă pe lângă Biroul Producție din Uniunea județeană, în vederea unei privatizări viitoare.

Dreptul cooperatist consfințește proprietatea cooperatistă ca o formă de proprietate de grup, dar grupul nu este în nici un caz format din cei care fac parte din Biroul executiv al Uniunii și care, prin proasta lor administrare au distrus cât n-au putut distrug 25 de ani de existență a Cooperatiei în comunism. Patrimoniul cooperatist aparține, de drept, celor ce l-au creat și l-au înmulțit. Din acest motiv, lucrătorii au refuzat să treacă în subordinea Biroului de producție al Uniunii Cooperatiei de Consum Județene Sibiu, iar Uniunea le desface contractele de muncă.

Prin falsuri, presiuni, amenințări, eludarea legilor și eludarea chiar a hotărârii Consiliului Centrocop din 19 dec. 1990, unde se arată căile legale de trecere a cooperatiei de consum la economia de piață, Biroul Executiv al U.J.C.C. Sibiu, în stil totalitar și cu efecte dezastruoase economice, centralizează în loc să decentralizeze, prinziind în plasa intereselor sale înguste și ultima brumă de independență economică a cooperativelor, luând, ca să și acopere pierderile, cu titlu de împrumut, banii cooperativelor ce mai au rezerve, acaparînd și luînd în proprietatea Uniunii, unitățile foarte rentabile ale cooperativelor, ca să le dea apoi în forma de vîrsămînt în cote fixe — cazul cabanei „Fîntînița Haiducului”, care acum nu mai este deloc rentabilă, Uniunea încearcă cu obstinație și încăpăținare să și mențină privilegiile deloc neglijabile ale membrilor săi.

Sindicatul din S.P.I. Sibiu, de la înființare și pînă în prezent, a dat dovadă de bună credință, abordînd problemele sindicale, ca și iminența unor conflicte de muncă, pe cale amiabilă, prin petiții și tratative cu conducerea U.J.C.C. Sibiu. Atunci cînd ni s-a răspuns, pentru că nu totdeauna ni s-a răspuns, exprimarea era neclară și echivocă, pe lângă subiect, evazivă sau se declarau generalități fără legătură cu problema deschisă de sindicat.

În nici o problemă de desfacere a contractului de muncă efectuată de către U.J.C.C. Sibiu, membrilor sindicatului nostru, Sindicatul S.P.I. nu a fost consultat. Mai mult decît atât, Contractul colectiv de muncă, prezentat de U.J.C.C. Sibiu, Direcției de Muncă și Ocrotiri Sociale este un fals grosolan, pe care noi nu l-am semnat, care ne-a fost prezentat ulterior spre semnare, fără trei, din cele patru amendamente negociate și acceptate de U.J.C.C. Sibiu și după semnarea contractelor individuale de muncă.

În același climat de ilegalitate a decurs, de altfel și negocierea contractelor de muncă individuale, în obșnuitul stil stereotip al d-lui președinte Mihai Mircea: „Nu-ți convine, pleci!” — stil de sorghinte „B.O.B.”, din care a făcut parte.

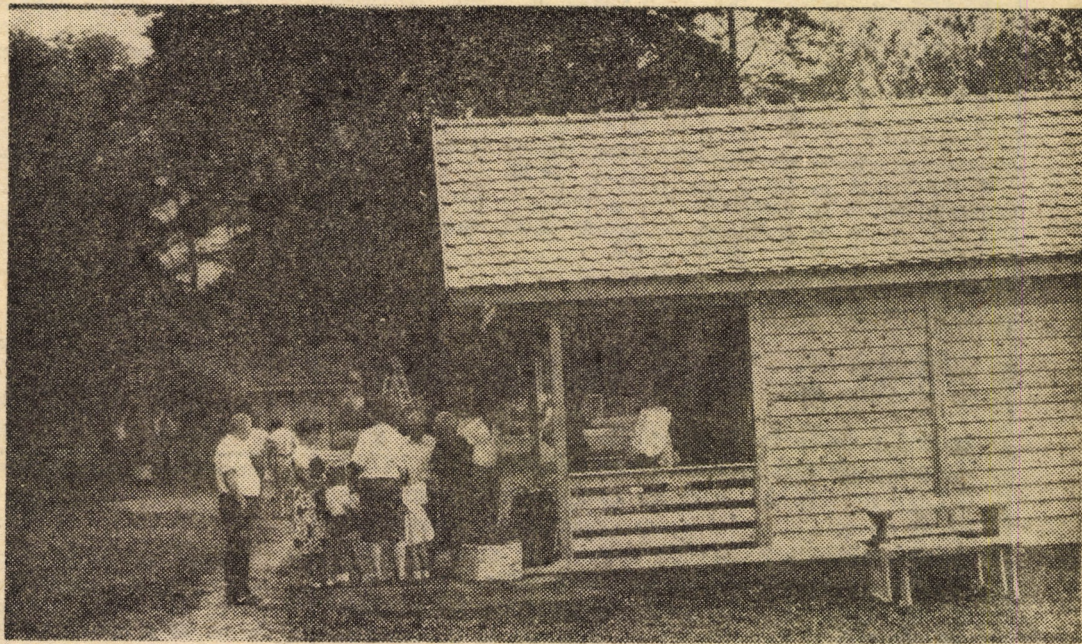
Aceeași înțelegere și omenie, ca a d-lui președinte o arată și d-na vicepreședinte cu producția, Liliana Crișan. Vineri, 2 august, lucrătorul nostru Bordaș Constantin, strungar, om în pragul pensionării și bolnav grav, venit la Uniune după o adeverință din cîmpul muncii, necesară unei noi internări în spital, i s-a băgat cu forța în buzunar decizia de desfacere a contractului de muncă, iar d-na vicepreședinte i-a spus că nu primește adeverință, ci desfacea contractului, pentru că nu a semnat contractul individual de muncă.

În perioada cînd s-au încheiat contractele individuale de muncă, Bordaș fusese internat în spital, la fel de bolnav ca și acum.

Contractul colectiv de muncă este nesemnă de noi, rezultînd nulitatea contractelor individuale de muncă și deci, desfacerea contractelor de muncă, membrilor Sindicatului S.P.I. Sibiu este ilegală.

Preluările în beneficiul U.J.C.C. Sibiu a părții din patrimoniul cooperativelor, ca și preluarea S.P.I. Sibiu, sînt încercări de asigurare a supraviețuirii unui sistem desuet economic și al unui grup de profitori, mai vechi sau mai noi.

Sindicatul S.P.I. Sibiu socotește că nu sînt epuizate toate căile de atac legale, pentru apărarea intereselor membrilor săi, adresîndu-ne și pe această cale, cu încredere și speranță justiției.

Piața, nădejdea noastră...

Referitor la diversitatea situațiilor cu care se confruntă Administrația piețelor, dl. Cadar Teofil, șeful piețelor din Sibiu, ne-a relatat următoarele:

„Pentru buna aprovizionare a cetățenilor dar și pentru o rentabilitate sporită a activității noastre, legătura cu producătorii este esențială. Căutăm să îi atragem, să le creem condiții cât mai bune. Sînt unii producători care au mesele închiriate pe cite un an înainte. Mulți dintre cumpărători îi cunosc, le sînt clienți permanenți. Ne bazăm în special pe cultivatorii de plan-

te termofile, din județele Olt, Dolj și Arad. Din păcate nu le putem pune la dispoziție nici măcar un dormitor, deși este absolut necesar un hotel, ca și o unitate de alimentație publică. Noi am făcut numeroase demersuri de a închiria una din clădirile din apropierea pieței. Degeaba. Și doar nu cerem un capăt de țară! Știe toată lumea că acești oameni vin de la mari distanțe, dorm care pe unde pot, prin mașini, pe mesele din piață, mîncînd din ce au în straiță. De aceea, cu toată actuala avalanșă a prețurilor ne-am stră-

duit să menținem tarifele existente. Taxa pentru vinzarea mărfii nu s-a mărit, este tot de 2 lei/m.p. pentru o zi. Și țineți cont că sîntem o unitate cu autofinanțare, numai salubritatea tuturor piețelor ne costă anual 4-5 milioane lei. Iar dacă tot am pomenit de salubritate, după cum cred că ați și observat nu le-am mai permis bișnițarilor să stea în piață. (Așa este. Dar ei nu s-au dat bătută și s-au aciuit care pe unde a putut pe la toate colțurile străzilor din preajma pieței — N.R.). Am interzis și vinzarea unor produse nealimentare ca îmbrăcăminte și încălțăminte.

Pînă la toamnă alta va fi înfișurarea piețelor noastre. Administrația pieței își asumă întreaga răspundere. Garantăm de asemenea populației că și va putea prepara zacusca tradițională.”

Să vedem ce-o mai fi pînă atunci. Sperăm ca toamna aceasta să fie cît mai îmbelșugată. Ne-om descurca noi cumva, deși prețurile...

Ovidiu TOMULEȚIU

Banii, banii...

Se schimbă banii? Zvonurile circulă cu iuteală.

Nu mai sînt bani? Și atunci, impozitele de pe spînzarea noastră în ce saci se varsă?

Banii, în ultimul timp, sînt din ce în ce mai uzați (nici nu se uită bișnițarul la hîrtia ta de-o sută veche, caută-ți dom'le de drum).

Excepție face, mai nou, hîrtia de 500 lei (despre care cineva spunea, laconic, că e bună să îți tai venele cu ea). Aceasta, ca dolarul american, nu se îndoaie decît o singură dată.

Știrea că pe viitoarea hîrtie de 1000 lei va fi imprimat chipul poetului Eminescu am vrea din tot sufletul să rămînă un zvon. Pentru că, domnilor parlamentari, Eminescu nu poate exprima o valoare. Eminescu merită să stea pe o hartă sau pe un steag, nicidecum pe o bancnotă, care azi poate avea valoare, mâine și-o poate pierde. Eminescu este singurul poate din istoria noastră care nu merită acest sacrilegiu.

Nu v-ați gîndit, d-le ministru, ce bizar va răsuna în piață: „Dați-mi un Brîncuși rest la Eminescu și două kilograme de ceapă!”

Banii, eterna poveste...

Gabriela BALAN

CARTUȘ

JOSILIESCU!

„Jos — Adv. 1. Aproape de pămînt, la nivelul pămîntului, într-un loc mai puțin ridicat decît altul”. (DEX).

De la o vreme încoace nu mai pot despărți cuvîntul „jos” de numele emanatului nostru președinte, zîmbăreț și meșter la vorbă și clătinat din cap, o mîndrie prostescă de discipol bolșevic, îndoctinat cu marxist-leniniste idei, credincios unei „religii” comuniste în curs de deces și pe care nu o mai plînge nimeni în lume.

Îmi amintesc ce spunea un cioban, anul trecut în preajma alegerilor: „Asta se vede după ochi, are risul ca lupul care fură oaia”. Este drept, ne-am convins de asta.

Așa că, dacă doresc să spun cuiva cuvîntul „jos”, îmi iese pe gură fără să vreau JOSILIESCU. Am strigat către obraznicul meu cline care nu vroia să coboare din mașină, JOSILIESCU! Am fost surprins de faptul că m-a înțeles și m-a aprobat cu un lătrat scurt.

JOSILIESCU acesta îmi joacă o mulțime de feste. Țigările sînt în sertarul Josiliescu. Te rog, stai Josiliescu!, vino pînă Josiliescu! etc.

În urmă cu un an și opt luni cînd pe ceașescu l-au dat josiliescu și l-au împușcat ca pe un hoț de cai, lăsîndu-l să zacă josiliescu, puteam să pronunț clar cuvîntul JOS!

Așa că probabil pe tovarășul iliescu trebuie să-l așezăm conform adverbului, la nivelul pămîntului, într-un loc mai puțin ridicat decît altul și efectiv să uităm de numele lui.

Dan Ioan BOGDAN

Vă recomand altceva!

Încheindu-mi ziua de muncă în zonă am hotărît, împreună cu un prieten, să mîncăm la Hanul Dumbrava. Am găsit locuri libere și o atmosferă liniștită, inițial, la terasa din spatele barului, cum rar se mai poate vedea într-un restaurant. A fost o primă mulțumire. Masa liberă, era curată, ceea ce de asemenea este o raritate în restaurantele noastre.

Am fost întîmpinați prompt și politicoși de către ospătară. Ne-am exprimat dorința de-a mîncea și am ales din oferta localului. Se mai întîmplă la noi, să se fi terminat exact felul comandat. „Vă rog să ne scuzați, mușchiul nu e prea bun și așa este prea scump, ar fi păcat, vă recomand altceva”, a fost răspunsul. Tonul și sfatul ne-au mulțumit deși dorința noastră era neîmplinită. A fost un gest civilizat. Abia atunci am observat că ținuta-i de lucru are un aer agreabil, hainele îi sînt croite foarte bine, într-o linie decentă, coafura unui păr deosebit de bogat, îngrijită cu pedanterie, în ansamblu, o anumită distincție feminină pe care am fost obișnuiți să nu o întîlnim printre ospătare. Numele dinsei este Mariana Cătoiu. Felicitări!

Deci se poate să ieșim din atmosfera deplorabilă a comerțului socialist. Noi sperăm.

Ion UNGUREANU

Mica publicitate

VINZĂRI

• Vind caroserie ARO 244 — nouă. Tel. 8 86 53. (4584)

• Vind video player Samsung, nou și 4 casete. Tel. 3 51 19 sau 3 52 87. (4586)

• Vind televizor color Philips, diag. 67 cm, stare excepțională; Dacia 1300 din 1982, stare perfectă în lei sau valută și însciriere Dacia 1300 din 1988. Tel. 6 11 66 — Cîsnădie. (4583)

• Vind cătel pechinez de 11 luni. Tel. 2 42 66. (4581)

Vind Ford Escort Diesel, 1600 cmc, an fabricație 1987, 20 000 km la bord, 2 locuri + capacitate transport marfă — 500 kg; înmatriculat. Preț: 6 200 dolari sau echivalent. Tel. 2 95 31. (4577)

• Vind casă în Sibiu, str. Cimpului nr. 5 pe DM, vizibilă azi, mline și poimline. (4576)

• Vind însciriere Dacia 1300 din anul 1987 și magnetofon Rostov 105. Tel. 4 44 14. (4569)

DIVERSE

• Ofer iubitorilor de animale mici pui de pisică siameză, culoare negru și tigrat. Tel. 3 12 47, zilnic între orele 12—16. (4585)

Institutul Teologic Universitar Sibiu scoate la vânzare, la ferma din str. Țiglarilor nr. 105, efectivul de porcine. Vânzarea se efectuează joi, 8 august și vineri, 9 august, începând cu ora 10. (4580)

• Inginer autorizat, execută la domiciliul clientului adaptare sonor pentru televizoare color străine. Nu repar. Telefon 3 31 26. (4582)

• Firma „LOKCODI“ oferă gratuit talaș. Șura Mică nr. 106. (4575)

Filiala de Rețele Electrice Sibiu

anunță persoanele și societățile comerciale care desfășoară activități în baza Decretului-Lege nr. 54/90 și Legii nr. 31/90 și care nu au aprobat furnizorul de energie electrică pentru practicarea acestor activități, să se prezinte de urgență la sediul Filialei (Registratură), pentru întocmirea actelor legale. Orice sustragere de la această obligație va fi considerată fraudă și sancționată cu amendă și deconectarea de la rețea.

— 205 —

În atenția tuturor agenților economici

Prin Hotărârea Guvernului nr. 448/1991, au luat ființă Direcția de Poștă Sibiu și Direcția de Telecomunicații Sibiu.

Urmare acestui fapt, toate operațiunile bancare se vor efectua după cum urmează:

Pentru Direcția de Poștă Sibiu în conturile:

— 30.26.5.02.01. — Banca Comercială Sibiu, pentru decontări din vânzări de timbre și efecte poștale, timbre fiscale, presă etc.;

— 40.26.5.02.2. — Banca Comercială Sibiu, pentru mandate, pensii etc.

Pentru Direcția de Telecomunicații Sibiu — în contul 30.26.7.03.01. — Banca Comercială Sibiu, pentru decontări privind activitatea de telefon, telegraf.

— 204 —

Firma „LOKCODI“ S.R.L. Import-export

Vinde articole (import) sanitare, electrice, încălzire centrală, diverse.

OFERIM și produse la comandă. Prețuri avantajoase.

Sibiu, str. Paris nr. 36 (Piața Cluj).

Program: orele 9—19.

— 200 —

PROGRAMUL TV

10,00 Actualități. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Film artistic: „Gorila” la Berlin (Franța, 1989). 11,55 Super Channel. 12,30 Desene animate. 13,10 Ora de muzică. 14,00 Actualități. 14,10 Vîrsta a treia. 14,40 Muzica pentru părinți. 15,00 Tradiții. 15,20 Avanspremieră Tv. 15,30 Confluente. 16,00 Cursuri de limbi străine. 16,30 Muzica pentru toți. 17,00 Știri. 17,05 Salut, prieteni! 19,00 Serial științific. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Studioul economic. 21,10 Ora adevărului. 21,25 Televiziunea. 21,30 „Alger” (S.U.A., 1938). 23,15 Actualități. 23,30 Jazz-fan. 0,00 Recomandări din program.

Firma „STYX“ S.R.L. vă oferă șansa câștigării sumei de 20 000 lei, investind doar 1 200 lei. Jucăți cu încredere la „STYX“! Sibiu, cartier Strand, str. Vasile Cârlova 7, zilnic între orele 15—19, sîmbăta și duminica — închis. (4546)

Veteranii de război, membrii Ligii Române, filiala jud. Sibiu, vor ridica permisele de călătorie gratuită pe C.F.R. de la sediul Ligii din Mediaș, localul Primăriei, camera 7, etaj III, începînd din 10 august 1991. Asociația Veteranilor de Război eliberează permise numai pentru membrii săi. Președinte — Mihail Betca. (4578)

• Designer autorizat execută pliante publicitare, etichete diverse, liste meniu, grafică de carte. Tel. 2 74 91, orele 17—21. (4587)

DECES

Regretăm profund dispariția prematură din mijlocul nostru a bunului nostru coleg

GHITĂ MAIER

și transmitem sincere condoleanțe familiei îndoliate. Dumnezeu să-l odihnească!

Colegii din Secția Școlară — „Hidrosib” S.A. Sibiu (4588)

ANUNȚURI

În ziua de 1 august a.c. de „Ziua veteranilor de război” la Biserica Română Unită (Greco-Catolică), s-a săvîrșit o Sfîntă Liturghie pentru pomenirea veteranilor răniți pe front, în cel de al doilea război mondial și care au decedat în țară din cauza rănilor primite.

Au participat mulți veterani de război și credincioși.

Služba a fost oficiată de către C.S. Protopop Valeriu Stoian, preot canonic Munteanu Ioan, preot Gîrloanță și preot Moldovan.

S-a oficiat și un parastas pentru pomenirea veteranilor răniți și decedați în ultimul timp la domiciliul lor. S-au pomenit veteranii decedați, membri ai Ligii Române — Filiala Județului Sibiu, cu sediul în Mediaș.

★

Membrele și simpatizantele Partidului Național Liberal sînt convocate pentru data de 9 august a.c., ora 17 la sediul. (4579)

PHOENIX

Astăzi, în concert, PHOENIX-ul sună altfel decît îl știam. Desigur, componența formației e modificată pe ici, pe colo, prin unele părți esențiale și toți noii muzicieni la un loc nu au „greutatea” lui Kappl. Desigur, „Tîndărică” a mai luat în greutate” și dă în dobe de parcă nu ar fi ale lui, Desigur, Covaci și Baniciu, au îmbătrînit, nu mai au suflul de altă dată. Cel puțin Covaci și-a cam stricat vocea cîntînd în struna rock-ului de prin cele străinătăți...

După 14 ani am vrut din nou să-i ascultăm pe phoenici (măcar la Tv, măcar în trei episoade). Și a fost ca un meci de tenis demonstrativ. Ca și cum dublul Țiriac-Năstase ar fi avut în față o improvizație de genul Jimmy Connors-Toma Ovici. Iar noi, spectatorii, ne-am fi

mirat foarte că meciul a fost frumos.

Orice s-ar zice, recitalul PHOENIX a fost frumos. Tocmai pentru că a fost altceva decît ne așteptam să ascultăm, altceva decît am tot ascultat, obsesiv, de pe discurile și înregistrările ajunse niște sacre relicve. Nici noi nu mai sîntem aceiași. Iar puștimea, aflată acum la vîrsta pe care mulți dintre noi o aveau în momentul plecării phoenicilor, puștimea de acum e altfel decît am fost noi. Căci așa e în firea lucrurilor.

A fost frumos tocmai pentru că Florian Pittiș are atîta dreptate: „în seara aceasta a cîntat nu o formație, ci o legendă”. Păstrînd proporțiile, pentru muzica românească, PHOENIX-ul este ceea ce înseamnă BEATLES pentru muzica lumii...

Ovidiu TOMULEȚIU

MAPAMOND

SHAMIR ȘI ARAFAT ÎN FAȚA PROPRIILOR OPONENȚI

Ierusalim — Dezbaterile în parlamentul israelian a participării la tratativele de pace din octombrie, sub sponsorizarea S.U.A.—U.R.S.S., a stîrnit vii polemici. Ariel Sharon — membru intransigent al partidului Likud (de guvernămint), ministrul Construcțiilor a votat împotriva și l-a atacat cu virulență pe Shamir care a acceptat să negocieze cu palestinienii, chiar cu unele condiții: nu aprobă schimb de teritoriu contra pace; nu aprobă în delegația palestiniană rezidenți din Ierusalimul de est sau din O.E.P.. Liderul Yasser Arafat se află într-o mare dilemă, cea mai mare din cei 20 de ani, de cînd se află la conducerea O.E.P.; ori acceptă condițiile nefavorabile israeliene, ori riscă să fie învinovățit că refuză această ultimă ofertă ivită după 43 de ani, de a cîștiga o șansă pentru palestinieni. Arafat este presat de unele grupări din sinul O.E.P. să nu accepte ofertele „com-

plotului americano-israelian”. Astfel gruparea „Jihadul Islamic” a jurat să-l ucidă pe Faysal Hussein (lider palestinian din teritoriile ocupate) care a negociat cu Baker, considerîndu-l un trădător, deoarece a uitat de cei 700 000 refugiați palestinieni din Liban și Siria. Sîmbătă a sosit la Londra, delegația palestiniană care s-a înfîlțit cu Baker, compusă din: F. Hussein, Z. Agha și d-na Hanan Achraoui. Baker a sosit duminică la Tunis, unde se află cartierul general al O.E.P., venind din Maroc, unde a solicitat sprijin din partea regelui Hassan.

EȘECUL ULTIMEI MIȘIUNI EUROPENE ÎN IUGOSLAVIA

Belgrad — „Medierea nu este posibilă. Iugoslavia se îndreaptă spre o tragedie și o catastrofă. Războiul civil din Iugoslavia amenință securitatea Europei. Responsabilitatea acestui eșec revine Serbiei” — acestea sînt tristele cuvinte rostite la conferința de presă

Șomajul la zi

La data de 1 august a.c. situația șomajului se prezintă astfel:

Nr. șomeri — 1 739, din care 1 129 femei.

Pe zone — Sibiu (1 061), Mediaș (625), Agnita (53).

În funcție de pregătirea profesională: muncitori necalificați (473, din care 353 femei), muncitori calificați (1 090 din care 674 femei), personal cu pregătire medie de calificare (63, din care 50 femei), personal cu pregătire superioară (113 din care 52 femei).

Au ieșit din evidență, de la data aplicării legii (8 februarie), 280 șomeri dintre care pentru 238 au fost găsite posibilități de încadrare, iar diferența se datorează refuzului de a urma cursuri de calificare sau recalificare și altor cauze.

Cu data de 1 august a.c., Forțele de Muncă organizează 3 cursuri, cu 71 de șomeri (34 pentru meseria de zidar, 21 pentru cea de dulgher și 12 pentru cea de conducător de troleibuz).

În perspectivă, pentru data de 1 septembrie se are în vedere un curs de tricotare și filatoare în colaborare cu S.C. „11 Iunie” S.A. Cîsnădie, pentru 30 de femei.

Oferte de serviciu sînt puține: șoferi gradul D la „Tur-sib” și taxatoare, pentru femei.

Din cei 2 000 absolvenți de liceu din acest an, s-au găsit locuri de muncă pentru 220.

Din cei 400 absolvenți din învățămîntul superior s-au găsit locuri de muncă pentru 180.

Datele ne-au fost furnizate de dl. Niculescu Eugen.

Gabriela BALAN

ȘTIFT

Puțintică răbdare, stimabililor, totul este trecător, inclusiv Guvernul Roman.

C. P.

Redactor șef: TRAIAN SUCIU